

במדינה

סועלים הערביים שנשארו בקומה השנייה, לעשות גקיון.

תוך דקות ספורות, הגיע למקום הש" ריפה, שדרג, מסעדת הדגים המפורסמת שלו, היתה אפורה להבות. מבטו של סבך סרק את הסביבה. באנחת הקלה גילה שניים מפועליו על מדרכה בסמוך, בריאים ושלמים. "איפה ג'וני?" שאל אותם.

ג'וני היה כינוי החיבה של הפועל ה" שלישי, עבדל חי בן ה"16. וג'וני זה עתה מת.

מרות פרגי. היה זה ג'וני שהציל את שני חבריו ממות. כשפרצה השריפה בקומה התחתונה, ישנו השניים בקומה השנייה, לאחר שהחליטו לעשות הפסקה בעבודתם ולחטוף תנומה. ג'וני העיר אותם, והשלושה נמלטו. בחוף, נזכר לפי תע ג'וני כי שכה, במבוא בקיר בתוך המסעדה, סכום כסף.

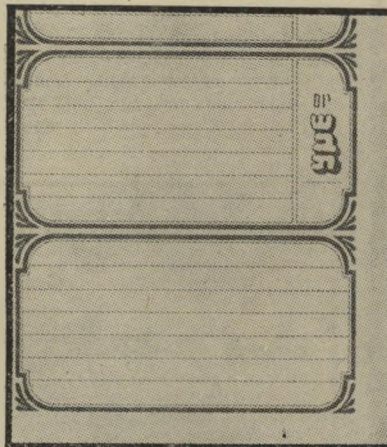
חינוך

הערומים והמכוערים

מגיעים לגימנסיה

מה שחסר עד היום לתלמיד התיכון הישראלי, זה קצת מגע ישיר עם הצד המהוסס יותר של החיים — הפרוצות והקבצנים, עלובי-החיים והנרקומנים, אני שי השוק ודוגמניות עירום. כהשלמה לכל אלה — קצת חוכמת חיים משל אלבר קמי, פרידריך ניטשה, אונורה דה-באלז'אק, אריק פרום ודומים.

זאת, לפחות, דעתם של שלושה אמ" נים צעירים — הגרפיקאים אשר עיך דור (28) ומויקי לוי (19), והצלם שמעון אורדיג (24). השלושה אינם מתיימרים להיות מאורות גדולים בתחום החינוך.

היומן לתלמידי תיכון סמים ומישגל בכיתה

הוא חזר ועלה לקומה השנייה — דקות לפני שהגיע סבך למקום. כשסככו הלהבות, גילו הכבאים את גופתו של ג'וני.

מותו הטראגי של הנער, ואובדנה של המסעדה, שהפכה תוך שעה ממיכרה זהב לערימת פחם, היו מכה קשה לסימון סבך ולשותפיו. אולם לא הראשונה. הם סבלו מכות רבות בחייהם.

ניצול מטיביעה. ביחוד שותפו של סימון, אהרן בריקמן (52). מאז עלה ל" ארץ בן 17 עם עליית הנוער, חי אהרן על היס, התפרנס ממנו — וניצל ממנו. ב"1939 היה בספינה רחף, שטבעה ליד חופי קפריסין. אהרן וחמישה אנשי צוות אחרים היו הניצולים היחידים. שנתיים אחר כך, היה על סיפונה של הפז אל-רחמן, יחד עם מלח בשם שלמה אראל — לימים מפקד חיל-הים — כאשר ה" ספינה טבעה בסערה עזה ליד חוף לטק" יה בטורקיה. באותה שנה הספיק אהרן להינצל מספינה נוספת שטבעה כשהיה על סיפונה — ספינת הדיג שפע.

עם הגיל, הדל אהרן לרדת למצולות אישית. אולם המסורת נמשכה. ב"1966 נשרפה ספינתו הפרטית ניב, שהיתה ספינת הדיג הגדולה בארץ.

ספינת הדיג החדשה שלו, חווה, עדיין לא המשיכה במסורת.

המיתון פגע. דרכו של סימון סבך היתה רטובה פחות. ב"1934, עם עלותו ממצריים, התיישב בקיבוץ המסילה, סלל כבישים כמו כל חלוץ טוב. שנתיים אחר כך, כאשר נפתח נמל תל-אביב, עבר לעבוד בו. תחילה כפועל פשוט, לבסוף כמנהל עבודה. כאשר הוחלט על סגירת הנמל, ביכר לא לעבור לאשדוד, לקח את פיצוייו, ועם שותפים קנה אולם גדול בבניין החינוך בכיכר דיזנגוף, ב" מטרה להקים שם מסעדה. הבניין, שאמור היה לצמוח ל"36 קומות, נעצר, עם פרוץ המיתון, בקומתו הרביעית. הישועי ה" כדאיות של סימון ושותפיו ירדו לטמיון, ותוך הפסד ניכר הם יצאו מהעסק. ב" שארית כסף, נכנס סימון כשותף במסע-

בתחום העסקים, לעומת זאת, הם מאי-רים די טוב, לאחרונה. נראה שגם רע" יונם האחרון, השלמת-הינוכס-לקראת-החיים של בני הטיפשעשרה, יתגלה כ" עסק לא רע.

מישגל בכיתה. השלושה עומדים להוציא לשוק בימים הקרובים יומן ל" תלמיד, המיועד לתיכונים, אשר יהיה משובץ בדוגמאות — בציור, בתצלום, ובטקסט — "שנועדו להכין את הצעיר לקראת יציאתו לחיים", כפי שמסביר זאת עיך-דור. "כשהתלמיד יצא מבית הספר, שיהיה מחוסן כבר בפני הרחוב, שידע שזו מציאות שעליו לחיות איתה." דוגמאות למציאות שהצעיר יפגוש כש" ייצא לרחוב, אך בינתיים יוכל לפגוש כבר בין דפי היומן שלו: דוגמנית-ע" רום יפהפיה, פרוצה ולקוח במישגל, זוג מאוהב, גיבן חולף ברחוב, ציורים אירו" טיים, קבצן מחטט בערימת סחבות — וגם צעירה המזריקה לעצמה סמים. תמונת המישגל, או ציוריו האירוטיים של בירדסלי, לא נועדו להרגיז, מסביר מויקי. "דברים אלה הם חלק מאיתנו. הם נועדו ליצור תקשורת בין אדם ל" אדם."

השאלה היא, כיצד יגיב ציבור המור"ים על היומן החדש. שלושת היומנים אינם רואים כלל מדוע שמישהו יגיב בשלילה: "בכוונה החלטנו בשלב ראשון שלא להיות מקוריים מדי, מאחר שהקהל בארץ עדיין לא בשל מסיק לחומר מקר"י, הסביר עיך-דור. "השלב הזה נועד רק להדליק את הנוער."

תל-אביב

לא באש

ולא במים

צילצול הטלפון העיר את סימון סבך משנתו בארבע לפנות בוקר: "המסע" זה בוערת", בישר הקול מעבר לקו. סבך התחלחל: "לא בגלל המסעדה", סיפר השבוע. "המסעדה זה כלום. הדבר הראשון שקפץ לי לראש, זה שלושת ה"

הדקו את חגורות המושב והצטרפו למירדך המרתק ביותר בחייכם

בת הירות מסחררת

השבוע בקולנוע, "תל-אביב"

שיא מבקרים עולמי

יפן-סקנדינביה-גרמניה

הסרט שעבר בהכנסותיו את מ.א.ש.

לתלמידות:

בלהה גיא — סגנית ראשונה למלכת המים 1971.

תמר אהרונסון — הנערה הפוטוגנית.

שולמית היין — מלכת הרגליים היפות ביותר.

ושולמית חנני — סגנית ראשונה לנסיכת ים-התיכון.

ברכותי הלבביות והצלחה במקצוע הדוגמנות

לאה פלטר

אינני אצלם כ... מינולטה

להשיג בהזדמנות המבחרות